

ELECCIONS AL PARLAMENT DE CATALUNYA CiU torna a guanyar, però perd 12 escons i una bona quota de preponderància en el procés sobiranista

L'amargor i els dubtes de la victòria

CiU ha fet curt. Contra tot pronòstic, aquesta federació amb prou faena ha arribat als 50 diputats a Catalunya i ha perdut més de 2.000 vots a les Terres de l'Ebre, amb la qual cosa se li ha complicat tant la gover-

nabilitat del país com la tutela del viatge cap a l'estat propi, en què ERC guanya un doble protagonisme. El dret a decidir compta amb 87 diputats, més els 20 del PSC, que avala la consulta. Ara bé, el vot obertament

independentista (49,1%), tot i que a l'Ebre el seu pes creix fins al 62,6%, qüestiona la velocitat del procés. D'altra banda, el Parlament i el territori són més d'esquerres, tot i l'afonament dels socialistes.

TORTOSA *Oscar Meseguer*

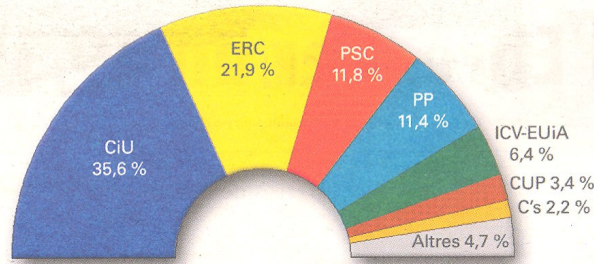
Els dos partits centrals i tradicionalment majoritaris a Catalunya i a les Terres de l'Ebre, CiU i el PSC, han patit en aquestes eleccions, marcades per un alt índex de participació (69,5% a Catalunya i 65% a l'Ebre), un retrocés doblement històric. El de la federació convergent, sobtat i imprevisible, es produeix en el moment en què les seues expectatives, fetes d'una ambició en què confluen l'horitzó nacional i l'estratègia expansiva del partit, eren més altes, en el context d'un moment qualificat tot just d'històric. La davallada dels socialistes, no menys greu per més esperada, situa el partit en el seu moment més delicat en democràcia. Dos crisis diferents però que són el reflex de la dificultat en què viu instal·lada la societat actual. Una complexitat que s'ha traduït en els resultats d'unes

A CiU se li complica la governabilitat i el lideratge cap a l'estat propi

eleccions per a la història que han atorgat a l'Esquerra un paper decisiu, encara en negociacions, com a segona força del país.

CiU ha tornat a ser la guanyadora d'unes eleccions al Parlament de Catalunya i ha tornat a ser la força més votada a les Terres de l'Ebre. Però, si bé ha guanyat folgadoament a les quatre comarques i a les quatre capitals, només a l'Ebre ja ha patit una frenada (s'ha deixat 2.400 vots pel camí) simptomàtica del retrocés que a Catalunya li ha costat desenes de milers de suports i una dotzena de diputats. La federació convergent viu paradoxalment dies difícils, obligada a la gestió de la seua victòria més agra. Fins i tot més amarga que les que la van regalar a l'oposició pels dos pactes tripartits. Aleshores era una víctima impotent de les opcions legítimes que ofereix el sistema parlamentari; ara és la màxima responsable d'una davallada inesperada a les urnes, encara que haja sigut com a conseqüència d'una aposta que molts qualificaven de valenta, i a la vegada és l'encarregada d'una governabilitat que se li ha com-

Terres de l'Ebre



Terres de l'Ebre

	2012			2010		
	esc.	vots	%	esc.	vots	%
CIU	2	29.080	35,6%	4	31.474	40,1%
ERC	1	17.890	21,9%	0	9.925	12,6%
PSC	1	9.658	11,6%	1	15.053	19,2%
PP	0	9.347	11,4%	1	7.465	9,5%
ICV	0	5.233	6,4%	0	3.599	4,6%
C's	-	1.790	2,2%	-	778	1,0%
CUP	-	2.756	3,4%	-	-	-
altres	-	3.829	4,7%	-	6.514	4,7%
blancs	-	2.125	2,6%	-	2.652	3,4%

placit moltíssim. I més encara després que ERC, la gran triomfadora dels comicis, l'únic pont sencer que havia deixat el tomb sobiranista convergent i, per tant, l'aliat més natural de CiU a

LA GRAN TRIOMFADORA

ERC és segona força al país, a la demarcació i a l'Ebre, però avisa que no vol entrar al govern

partir dels resultats de les eleccions de diumenge, haja tancat la porta a un govern de coalició i haja ofert a Mas només suports puntuals des de l'oposició. Amb el PSC o el PP no hi ha hagut (al tancament d'aquesta edició) ni la més remota possibilitat d'establir algun tipus d'entesa. Amb el pressupost del 2013 a la cantonada i l'obli-

gatorietat anunciada pel govern en funcions d'introduir-hi nous ajustos per complir els objectius de déficit, retallades que el portaveu Francesc Homs homologava a la suma de les reduccions executades el 2011 i el 2012, a CiU se li ha girat més faena i més complexa de la que ja preveia, que no era poca.

El cas és que ERC ha sigut la gran beneficiària del tomb independentista de CiU. A les Terres de l'Ebre, el partit republicà ha crescut menys que a la resta de Catalunya, senzillament perquè no havia caigut tan avall. En qualsevol cas, ERC ha begut de l'acció de CiU en una doble direcció: com a marca original de l'independentisme ha pogut capitalitzar les expectatives d'un nou horitzó nacional atiadades per CiU i, a la vegada, ha sigut un dels destinataris del vot de càstig a les retallades de la dreta, una tendència de vot que, si bé no sembla haver resultat decisiva, sí que ha perfilat un Par-

lament més d'esquerres que el de fa dos anys, compensant amb els 17 diputats acumulats per ERC, ICV i la CUP els vuit escons que ha perdut el PSC. A l'Ebre, el front més esquerrà

La clatellada a Mas alleugereix l'afonament històric dels socialistes

guanya més de 12.000 sufragis, més de la meitat dels que perd el PSC. Els socialistes han sigut els damnificats més previsibles dels comicis, però han vist alleugerida la seua crisi per la clatellada a Mas i pel fet d'haver estat encara pugnans per l'etiqueta de segona força del Parlament, finalment per a ERC, i ha sigut incapaç de rendibilitzar a les urnes el malestar per una crisi angoixant. Una preocupació que

tampoc no ha servit a ICV –si bé els ecosocialistes han guanyat uns quants centenars de suports amb relació al 2010– per fer entrar al Parlament Jordi Jordan, número 2 per Tarragona. Això sí, l'estadística diu que Herrera ha obtingut els millors resultats d'ICV-EUiA en unes eleccions al Parlament.

EL VOT ANTICRISI Probablement el vot més anticrisi, pel component que té d'anticapitalista, és el que ha anat a parar a la Candidatura d'Unitat Popular (CUP). A més a més, el vot a la CUP, que ha arrelat fort a les Terres de l'Ebre (on la seua implantació fins ara era nul·la) possiblement per la seua vinculació a l'activisme territorial, és el reflex més clar de la singularitat de l'Ebre i de les mancances que pateix aquest territori des del punt de vista polític, per exemple sense circumscripció electoral pròpia. La CUP ha superat els 2.700 vots a l'Ebre, gairebé

Catalunya

	2012			2010		
	esc.	vots	%	esc.	vots	%
CIU	50	1.112.341	30,68%	62	1.198.010	38,5%
ERC	21	496.292	13,68%	10	218.046	7,0%
PSC	20	523.333	14,43%	28	570.361	18,3%
PP	19	471.197	12,99%	18	384.019	12,3%
ICV	13	358.857	9,89%	10	229.985	7,4%
C's	9	274.925	7,58%	3	105.827	3,4%
CUP	3	126.219	3,48%	-	-	-
altres	-	209.155	5,8%	-	213.261	6,8%
blancs	-	52.899	1,5%	-	92.331	3,0%

Tarragona

	2012			2010		
	esc.	vots	%	esc.	vots	%
CIU	7	113.250	31,73%	9	121.607	39,4%
ERC	3	53.853	15,09%	1	26.280	8,5%
PSC	3	48.453	13,57%	4	56.173	8,2%
PP	3	53.435	14,97%	3	41.250	13,4%
ICV	1	24.448	6,85%	1	15.708	5,1%
C's	1	25.998	7,28%	-	8.427	2,7%
CUP	0	12.807	3,58%	-	-	-
altres	-	18.207	5,1%	-	20.543	6,7%
blancs	-	6.394	1,8%	-	8.376	2,7%